

[P. D. Jensen.]

Hvad § 2 angaar, kan man jo kun være tilfreds med, at en Vare ikke maa udgives for at have været underkastet et mere effektivt Tilsyn, end Tilfældet har været, men paa den anden Side er det vist saadan, at alle, der fremstiller Foderblandinger, maa være med til at betale Statskontrollen — hvor omfattende denne er, ved jeg ikke. Men ogsaa dette Punkt kan der vel forhandles om i Udvalget.

Jeg anbefaler Forslaget til videre Behandling i det Udvalg, hvorom der formentlig vil blive stillet Forslag.

Hartel: Jeg var vel den af Ordførerne, der ved den forrige Sags Behandling talte længst — jeg skal denne Gang bestrebe mig for at gøre det kortest.

Vi er naturligvis indstillede paa, at de Fodermidler, vi raader over, i den givne Situation skal udnyttes til det yderste, men der knytter sig, som nævnt af flere Ordførere, forskellige Betæneligheder til den praktiske Gennemførelse heraf. Disse Betæneligheder kan jeg ikke regne for ubetydelige, og jeg mener derfor, det er rigtigt, at Sagen, inden endelig Afgørelse træffes, underkastes en Behandling i det bebudede Udvalg.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg takker samtlige Ordførere for deres velvillige Udtalelser om Forslaget. Jeg har ikke noget imod, at Forslaget bliver behandlet i et Udvalg, og jeg har heller ikke noget som helst imod at gaa ind i en Drøftelse om forskellige Ændringer, som man kunde tænke sig. Det er ikke for mig afgørende, om dette Forslag bliver gennemført eller ej.

Jeg havde den Opfattelse i Fjor, at man skulde være meget varsom med at tillade Anvendelsen af de Foderemner, der er Tale om her i § 1, Kløveravner eller Kløverbølge eller Kløverafhamning, hvad man nu vil kalde det. Men under den store Foderknaphed og de stærkt stigende Priser, som man nu efter Krigens Udbrud maa regne med — og vi er jo allerede naaet til den Situation —, forekommer det mig, at man maa stille sig noget anderledes med Hensyn til den Slags Foderemner, der jo under normale Forhold har en for ringe Værdi til at konkurrere med de almindelige Kraftfodermidler, men som dog er et hjemligt Produkt af nogen Værdi. Jeg har derfor ment det rigtigt at foreslaa, at man inden for en begrænset Tidsfrist tillod Anvendelsen af disse Foderemner, ikke alene for i den nu-

værende Situation at udnytte disse mindre værdifulde Stoffer, men ogsaa for at høste Erfaring for, om de kan fremstilles til Priser, som svarer til deres virkelige Værd. Det er nemlig det, man meget tvivler om, at de bliver under normale Forhold, og i den Opfattelse er jeg ikke uenig. Men det er klart, at naar Priserne paa Foderstoffer gaar op omtrent til det dobbelte allerede nu, saa maa man regne med, at disse Foderemner muligvis kan sælges til Priser, der svarer til deres virkelige Værdi, og det er derfor, jeg har fremsat dette Forslag.

Jeg blev noget forbavset over Venstres Ordførers, det ærede Medlem Hr. Laurits Pedersens Udtalelser om, at hele Udvalget i Fjor i Betænkningen havde udtalt, at man ønskede ikke disse Foderemner anvendt i Fremtiden, men at man vilde tillade at bruge de Lagre, der var i Behold. I denne Udtalelse i Betænkningen, som nu er citeret af to Ordførere, hvorfor jeg ikke skal gentage den, staar der udtrykkeligt, at man ønsker, at disse Foderemner, Kløverbølge, kan anvendes, og blandt Navnene under denne Betænkning finder jeg nu til min Forbavselse ogsaa det ærede Medlem Hr. Laurits Pedersens. Jeg er noget forbavset over, at det ærede Medlem i det Aar, der er gaaet, har faaet en anden Opfattelse, og saa forsvarer denne sin nye Opfattelse ved ganske roligt at lægge noget andet ind i denne Udtalelse i Betænkningen, end der virkelig staar. Dette skal dog ikke hindre mig i at være villig til en Forhandling ogsaa med det ærede Medlem om en Ændring, hvis man ønsker det.

Det ærede Medlem Hr. Grønning udtalte sin Betænelighed ved, at man havde udvidet Tilladelsen til ogsaa at omfatte foruden Kløveravner „lignende Stoffer, der ikke er helt uden Foderværdi“. Jeg skal villigt indrømme, at denne Udvidelse er maaske ikke saa behagelig, og jeg kunde godt tænke mig at være med til at slette den, hvis det fra Udvalgets Side ønskes. Man skal jo ogsaa være meget varsom med at faa for megen Bemyndigelse til den Slags og med at medtage noget, som ikke har nogen Værdi.

Med Hensyn til den anden Ændring, vedrørende Misbrug af Reklame, er der kun fra en enkelt Side gjort Indvendinger. Jeg tror dog, alle ved nærmere Overvejelse vil være klar over, at vel maa man reklamere med Statskontrol o. lign., men noget af det værste, der kan ske, er, at man misbruger en saadan Reklamering. Dette kan man i Virkeligheden nu, saadan som Loven er affattet, og det er derfor, man maa have